ריב"נ says, both of them, etc. – ריב"נ אומר שניהם כולי

OVERVIEW

A שני לטומאה is an object (#2) that came in contact with another object (#1) which became אדץ הטומאה, by being in contact with an שרץ a; a שרץ for instance. There are many instances where the הכמים decreed that certain items are a שני לטומאה, for instance one's hands, etc.

A טבול יום is one who was טמא and was טבול יום, and is waiting for sunset, in order to become completely טהור, and to be able to eat 'תרומה וכו'. The שני is considered a שני לטומאה, which means he cannot be מטמא הולין, מטמא הולין is considered פוסל תרומה (מדאורייתא). If a טבול יום touches תרומה the מרומה becomes 'טמא' only to the extent that it is forbidden to be eaten and it has to be burnt, but it cannot be מטמא other מעמא.

The שני of a טבול יום and a שני לטומאה שני are identical, except that when a שני touches משקין – liquids, even if the משקין הולין הולין, the משקין become a הולין ומשקין אוכלין ומשקין, and can be מטמא other אוכלין ומשקין even if they are אוכלין ומשקין, but if a משקין touches משקין, even if they are הולין, they do not become a שקין. Instead, if the חולין are חולין לטומאה, and if they are מטמא, they themselves become (פסול (שמא), but they cannot be מטמא others.

תוספות will explain why the משנה of the משנה, concerning the מחלוקת between ריב"נ ורבנן, speaks about a טבול יום specifically, and not a שני לטומאה in general.

מדנקט טבול יום ולא נקט שני משמע דשמן חשיב משקה –

Since the תנא mentioned specifically a שביל and did not mention a שני and did not mention a שני in general, we can infer from this that oil is considered a liquid in reference to שני לטומאה, i.e. that when it comes in contact (even) with a שני לטומאה, the oil will become a שני לטומאה. This will explain why he mentions a טבול יום specifically and not a שני לטומאה in general -

דשני אחר מטמא משקין להיות תחילה –

For any other שני besides a טבול יום is מטמא qualified liquids to become a qualified liquids to become a ראשון לטומאה. Once the oil is a ראשון לטומאה it will be מטמא the wine, regardless if they are considered connected as one, or not. Therefore everyone will agree that the oil is מטמא

the wine¹. By a מטמא משקין להיות תחילה however, since it is not מטמא משקין להיות תחילה, then the wine cannot become פסול unless the wine and the oil are considered connected as one, and they both become simultaneously פסול by the touching of the טבול יום.

וכן משמע בפרק קמא דפסחים² (דף יד,ב ושם)

And this is also how it seems from the first מסכת פסחים, that oil is considered a qualifying liquid for דיני טומאה.

ומה שקשה ממנחות³ פירשתי שם בפסחים –

And the difficulty that there is with this, from that which we learnt in מסכת I explained it there in מסכת פסחים, I

SUMMARY:

Oil is considered a משקה in the sense that if a שני לטומאה (besides a טבול יום) touches it; the oil becomes a אוכלין and can be מטמא other אוכלין.

THINKING IT OVER

- 1. What would be the דין of the wine, if a שני לטומאה touched the oil? 5
- 2. Why is the מחלוקת concerning שמן שצף ע"ג יין and not שמן שצף ע"ג מים?
- 3. Why is there a difference between a טבול יום and a שני לטומאה regarding מטמאין משקין להיות תחילה 6

¹ See 'Thinking it over' # 1.

² The גמרא גמרא there is discussing a case of a metal lamp (that came in contact with a ממא מת which contains oil (which was touched by a טבול יום). The question is raised what שומאה the lamp can add to the oil (which is already טבול יום by touching the יום טבול יום). If we are discussing the שומאה which the oil can impart to other אוכלין (מדרבנן), it need not be touched by a lamp which came in contact with a מא מעמא מענה וו משקין (מדרבנן) אוכלין ומשקין משקין שני אוכלין ומשקין משקין שני אונלין ומשקין אונלין ומשקין אונלין ומשקין אונה מעמא משקין להיות ראשון. It is evident from that משקה is a משקה is a משקה is a משקין להיות ראשון.

 $^{^3}$ See there on אָא, זף לא, that wine is considered a liquid but not oil (nor honey).

⁴ See מנחות in משקה that says that oil (and honey) is not a משקה, it is concerning oil which congealed (became hard) and later melted, but oil which never congealed is considered a משקה.

 $^{^{5}}$ See (footnote # 1 and) תוס' הרא"ש, שפת אמת.

⁶ See רש"י פסחים יד,ב ד"ה דתנן.